

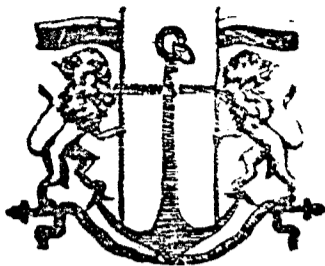
ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛАЗА ТРИ ПЪКТИ ВЪ МѢСЕЦА
Обикновено на 10, 20 и 30 числа.

Цѣна на вѣстникъ за годниѣ е

2 лева.

Отдѣленъ брой 5 ст.

Писма, статии наричане всичко що е за вѣстника се праща до Градско-Общинското Управление въ Варна

За обявления се вѣдѣтъ дѣла:

На първа страница	3 сто
„ втора страница	2 „
„ трета и четвърта страници	1 „

ТЕЛЕГРАММА

Варна, Кметъ Матѣевъ

Сърдечно благодаря Вамъ и на съгражданитѣ Ви за честитеннята които особено Ме зарадвахъ.

Князьтъ.

С о ф и я

Негово Царско Височество
Българский Князь

Най сърдечно привѣтствувамъ Ваше Царско Височество съ днешний тържественъ и многознаменителенъ день.

Ползувамъ се отъ случая да поднеса прѣдъ Ваше Царско Височество отъ моя страна и отъ страна на Варненци, най вѣрно-подданническитѣ чувства и прѣданность къмъ прѣстола и Династията, съ благопожелания за най щастливо и дългоденственното Ви царуване.

гр. Варна 18 Май 1902 год.

Кметъ: Р. Матѣевъ

Заповѣди издадени отъ Варненското Град. Общинско
Управление

ЗАПОВѢДЬ
№ 138

Варна, 9 Май 1902 год.

Назначавамъ за врѣмененъ, само за прѣз лѣтния сезонъ, пазачъ надничаръ въ приморската градско-общинска градина Варненца Никола Илиевъ, съ 1 левъ 30 ст.

дневна заплата, включително и празничнитѣ дни, прѣз които ще работи. Тая му заплата да се исплаща отъ съответствующия параграфъ на тѣзгодишния бюджетъ. Назначението на Н. Илиевъ да се счита отъ 9 того и изпълнението на тая ми заповѣдъ възлагамъ на 1-на градско общински градинарь.

ЗАПОВѢДЬ

№ 139

Варна, 10-й Май 1902 година.

Уволнявамъ отъ днесъ по собствено желание пожарникара при управлението ми Ставри Панаѣотовъ. Отчислявамъ тоже отъ днесъ пожарникара Атанасъ Тарговъ, по неакуратно изпълнение служебнитѣ си обязанности.

ЗАПОВѢДЬ

№ 140

гр. Варна 13 Май 1902 год.

Уволнявамъ отъ 10 того, отъ когато е прѣстаналъ да служи, по собствено негово желание, младшия пожарникарь Спиро Георгиевъ, при Варненската Градска пожарна команда.

ЗАПОВѢДЬ

№ 141

гр. Варна, 13 Май 1902 год

Подписаний Кметъ на гр. Варна, като взехъ прѣдъ видъ, че отъ пушането на свобода рзвни добитѣци изъ и извънъ града, се правятъ много пакости на градини и частни домове, както и на посжденитѣ градски фиданки, тѣй што не може да се постигне цѣльта и напразно отиватъ грижитѣ, както на гражданитѣ, така и на самото общинско управление, за упазвание посадениитѣ по улицитѣ и отвънъ града фиданки.

Като имамъ прѣдъ видъ, че запрѣщението за пушане свободно безъ никакъвъ надзоръ на добитѣци е намнявано нѣколко пѣти, то възъ основание п. п. 18 и 21 на членъ 88 отъ закона за градскитѣ общини,

З а п о в ѣ д в а м ъ:

I. Задължавамъ всеки притежателъ на какъвто и да е добитѣкъ, когато се искарва на паша или докарва отъ паша, да бива придружаванъ непрѣменно отъ човѣкъ и то тъкмо отъ домътъ до опрѣдѣленото за събиране на чардата мѣсто на край града и отъ тамъ обратно за домътъ;

II. Подъ никакъвъ прѣдлогъ нѣма да се взиматъ въ внимание никакви извинения за неиспълнение ст. I отъ настоящата заповѣдъ;

III. Добитѣци, които се намѣрятъ свободни изъ града или изъ поляната къмъ лозята, било по всички шосета и пѣтица около града, по които има посждени фиданки, ще се задържатъ като добитѣци „юва“, а стопанитѣ имъ

ще бждтъ глобявани съгласно чл. 72 отъ закона за градскитѣ общини съ глоба отъ 1 до 50 лева и ако добиткътъ е причинилъ нѣкаква врѣда, то по надлѣжний редъ и съставенъ актъ, ще се изисква и загубата.

IV. Грижата по надзора за точното изпълнение на тая заповѣдъ, възлагамъ на общинскитѣ санитарни пристави и пазачитѣ на фиданкитѣ.

ЗАПОВѢДЪ

№ 142

гр. Варна 14 Май 1902 год.

Назначавамъ отъ утрѣ 15 того, на мѣсто вакантно, за младши пожарникаръ при градско общинската пожарна команда, Варненския жителъ Владимиръ Мариновъ.

ЗАПОВѢДЪ

№ 143

гр. Варна, 14 Май 1902 год.

Понеже прѣдвидената въ бюджета заплата за чертежникъ е 120 лева мѣсечно, а пъкъ съ заповѣдъ № 134 Ив. Н. Мирски е назначенъ съ 60 лева мѣсечна заплата, то назначавамъ отъ утрѣ за чертежникъ, пакъ по кадастрата, Никола Георгиева, съ мѣсечна заплата 60 лева, каквата сума е свободна по бюджета за тѣзи длѣжностъ.

ЗАПОВѢДЪ

№ 144

гр. Варна, 14 Май 1902 год.

Подписаний Кметъ на гр. Варна прѣдъ видъ че притежателката на зданията въ III уч. № № 733, 1065 и 1066, ул. „Лѣсковска“ Мадамъ Франндъ не е изпълнила прѣдписанието ми отъ 6 того подъ № 3554 прѣдадено на повѣренника ѝ г-нъ Жакъ Дорони и възъ основание чл. 24 отъ закона за благоустройството,

З а п о в ѣ д в а м ъ:

I. Да се съборятъ най късно до два дни отъ съобщението тая ми заповѣдъ горѣупоменатитѣ здания;

II. Изпълнението на тая ми заповѣдъ възлагамъ на началника на пожарната команда.

ЗАПОВѢДЪ

№ 145

гр. Варна, 15 Май 1902 год.

Разрѣшавамъ по домашни нужди 10 дни отпускъ на Никола Л. Радевъ, кондукторъ въ техническото при управлението ми отделение, който отпускъ да се счита отъ 15 того.

ЗАПОВѢДЪ

№ 146

гр. Варна 15 Май 1902 год.

Назначавамъ отъ 16 того, на мѣсто вакантно за младши пожарникаръ при градско общинската пожарна команда, съ заплата по бюджета Варненеца Петръ Бицовъ.

ЗАПОВѢДЪ

№ 147

Разрѣшавамъ по домашни нужди десетъ дни отпускъ на Никола Корчевъ, старши надзирателъ на смѣтоносната команда при управлението, който отпускъ да се счита отъ денътъ на ползуване.

ЗАПОВѢДЪ

№ 148

Варна 20 Май 1902 год.

Назначавамъ отъ днесъ за младши пожарникаръ при градско общинската пожарна команда, на мѣсто вакантно, Варненския жителъ Велчо Баевъ, съ заплата по бюджета.

ЗАПОВѢДЪ

№ 149

гр. Варна 22-й Май 1902 год.

Подписаний Кметъ на Варненската Градска Община, като взехъ прѣдъ видъ рапорта на Градско-Общинский Санитаренъ Дѣкаръ отъ 20 того подъ № 259, съ който ми съобщава, че много отъ частнитѣ въ гр. Варна завѣдения, като: кръчми, готварници, хлѣбарници, бакалници, млѣкарници и др. не биле послани съ дѣски, поради което било положително невъзможно, щото тия завѣдения да се държатъ въ изискуемата се чистота, а не подържанието на такава въ казанитѣ мѣста врѣдно се отразява върху общественото здравие, то на основание чл. 64 отъ „закона за градскитѣ общини“ и чл. 15 отъ Санитарний законъ“

ЗАПОВѢДВАМЪ:

1) Всички притежатели на непослани съ дѣски: кръчми, хлѣбарници, готилници и др. сж длѣжни да ги поселятъ съ такива до 15 дни отъ днесъ, т. е. до 6-й идущий мѣсець Юний;

2) Столовете, маситѣ, пейкитѣ, тезгяхитѣ долапитѣ, вратитѣ и прозорцитѣ на такива завѣдения да се държатъ, чрѣзъ често миеение, въ надлѣжната чистота, а тала сжщо и стениитѣ, а таванитѣ да сж чисто измазани, бѣлосани или покрасени (бойдисани);

3) Нарушителитѣ на настоящата ми заповѣдъ ще се наказватъ съ глоба, съгласно чл. 72 отъ „закона за Градскитѣ Общини“ до 50 лева и

4) Съ грижата за точното изпълнение на тая ми заповѣдъ се натоварватъ подвѣдомственнитѣ ми санитарни и участковни агенти.

Кметъ: Р. МАТЪЕВЪ

А К Т Ъ

Днесъ, на 6 Май 1902 год., делоподписаний Руси Матѣевъ, Кметъ на Варнен. Град. Община, заедно съ членътъ отъ Съвѣта Джендо Георгиевъ, въ присѣствието на бирника П. М. Богоевъ, произвѣдохме ревизия върху операцитѣ извършени отъ бирника, за врѣме отъ 1 Априлъ до 30 сжщий 1902 година и намѣрихме:

1) Че всичкитѣ постѣпилъ и израсходвани сумми сж редовно записани по книгитѣ и тия послѣднитѣ, сравнени, се съ ласуватъ помѣжду си и съ расходи-оправдателни документи, съгласно указанията въ правилника за счетоводството и дѣловодството на градскитѣ общински управления;

2) Че, като се спаднахъ израсходванитѣ сумми, споредъ книгитѣ и документитѣ, отъ постѣпленията показани въ кванционната книга, оказа се наличността върна, спорѣдъ както е показана въ касовата книга и въ монетаря, а именно:

Въ злато	лева	ст.
„ сръбро 140727	„	„
„ мѣдни	„ 34	„

3) Че неповърнатитѣ въ депозитъ и на хранение сумми и вещи се оказаха на лице, спорѣдъ както сж записани въ депозитната книга, а за повърнатитѣ прѣзъ истеклия мѣсець, намѣриха се редовни разрѣшения и расписки.

Кметъ: Р. Матѣевъ

Членъ: Дж. Георгиевъ

Бирникъ: П. М. Богоевъ

заможни и числото на сѣмействата, които не се скъпятъ на виното и ракията, е станало по-големо. Възрастнитѣ прѣдполагатъ, че хубавата бира, благородното вино, което толкова имъ го хвалятъ, трѣбва добръ да дѣйствуватъ и на дѣцата. При нѣкои болести докторитѣ прѣдписватъ вино, а тѣй сжщо и бира, и ако тѣзи нѣща сж добри като лѣкарства,—тѣй разсжждава публиката,—то значи, че можемъ да ги даваме и безъ рецепта; „нали докторитѣ ги прѣдписватъ като лѣкарство!“ Въ нѣкои сѣмейства майката, бащата или бабата считатъ за свой дългъ постоянно да даватъ на дѣцата си нѣщо подкрѣпително, цѣлителино, а за тая цѣль бирата, червеното вино, малагата и др. т. служатъ за най-обикнати и удобни сръдства.

Ако заможнитѣ хора даватъ на дѣцата си бира или вино, то бѣднитѣ пѣкъ прѣдпочитатъ ракията. Въ послѣднѣо врѣме въ медицинската литература все по-често и по-често почнаха да се появяватъ описания на случаи отъ алкохолизъмъ у дѣцата съ различнитѣ негови лоши послѣдници. Такива наблюдения сж правени въ университетскитѣ клиники въ Берлинъ, Лайпцигъ, Мюнхенъ и др. и тѣ явно свидѣтелствуватъ, че ние имаме тука работа съ пияници дѣца, които безъ спиртни питиета, тѣй да се каже, не могатъ вече да живѣятъ. Макаръ тѣзи случаи и да се не наблюдаватъ тѣй често, но обстоятелството, че тѣ въобще могатъ да сжществуватъ позорятъ нашето народно образование и нашитѣ народни нрави. За иллюстрация ще приведемъ тука единъ такъвъ случай. Въ 1893 г. въ клиниката на професора Щрюмпеля зъ Ерлангенъ е било доведено едно петъ-годишно момче, съ парализация и на двата крака. Това момче е било, съ-отвѣсно на своята възраст, нормално развито, макаръ и слабо ухранено; при това отличавало се е съ живъ умъ. Една вечеръ, въ врѣме на разходка, то изведнѣжъ паднало на земята и въ продължение на нѣколко часа не е могло да си помръдне краката. Послѣ това то се малко поправило, но все пакъ не е могло да ходи, защото при най-малкото допирание, а особено при опитване да си движи краката, настѣпвали силни болки. Въ душевно пѣкъ отношение дѣтето се е чувствувало твърдѣ добръ; то даже е имало и добъръ апетитъ. Въ клиниката болестта била скоро разпозната (диагностицирана), като остро възпаление на нервитѣ, което е било придружено съ изчезване на относящитѣ се тукъ мускули. Но загадъчна е била причината за появяването на тази болестъ у дѣтето, тѣй като това страдание обикновено се наблюдава само у възрастнитѣ хора. Обаче при приемането на малкия пациентъ въ клиниката, дежурниятъ лѣкаръ обърналъ внимание върху обяснението на слагинята, която казала, че момчето, до своето разболяване, е било съвсѣмъ бодро, имало апетитъ и „цѣль день пиело бира“. Отъ по-нататъшното разпитване се оказало, че момчето дѣйствително още отъ първата си година е пиело всѣкога въ ресторана на баща си не само много бира, но и много вино. Самъ бащата разказвалъ, че момчето изпивало не по-малко отъ отъ двѣ литри бира. „То бѣше винаги жедно, а ние не можехме да го поимъ съ вода“. Външенъ признакъ, който е оправдалъ това заявление на бащата, е билъ своеобразниятъ червенъ носъ, който напълно ни напомня извѣстния носъ на привичнитѣ пияници. Нѣма съмнение, че това е било остро алкохолно възпаление на нервитѣ (невритъ); защото, ако дѣтето дѣйствително е изпивало всѣки день по двѣ литри бира, то, при 14 кгр. тежина на тѣлото му, на всѣки кгр. се пада по четири грама и повече чистъ алкохолъ. За всѣкиго е очевидно, че това количество е напълно достатъчно за да произведе тежко разстройство на храненето въ тканитѣ, а особено въ нервнитѣ влакна.

Но не за такива изключителни случаи имаме намѣрение да говоримъ тукъ. За разумнитѣ хора въпросътъ се заключава въ слѣдующето: могатъ ли, трѣбва ли дѣцата да пиятъ съвсѣмъ малки количества спиртни питиета? Защото, въ ползата отъ тѣзи малки дози бира или

вино, които се даватъ на дѣцата въ по-богатитѣ сѣмейства, сж почнали силно да се съмняватъ. Въ послѣднѣо врѣме знаменити лѣкари, единъ подиръ други, сж се изказали противъ това. Най-силенъ ударъ е нанесълъ на този обичай професоръ Деме въ своята рѣчь. „За влиянието на алкохола върху дѣтския организъмъ“, която е произнесълъ въ качество на ректоръ при Бернския университетъ. Като управлявалъ въ продължение на много години дѣтска болница, той е ималъ възможность основателно и безпристрастно да изслѣдва този въпросъ, и най-послѣ отговорилъ на него отрицателно. Той споменава за седемъ дѣца — най-малкото е било на година и половина, — които сж били донесени въ неговата болница въ състояние на тежко алкохолно опояване, и възстава противъ легкомисленото прѣдписване конякъ и силни вина. „Почти до послѣднѣо врѣме много лѣкари считаха за необходимо при лѣкуването на всѣка болѣсть, която е придружена съ треска, да назначаватъ на болния, особено на дѣцата, конякъ или силно вино, безъ да посочватъ точно по малко да се зема отъ тѣзи вещества. Па и сега, за съжаление, това се практикува въ много мѣста. По усмотрение на родителитѣ или близкитѣ, болнитѣ дѣца получаватъ прѣзъ всичкото врѣме на боледуването си ту по голѣми, ту по малки количества спиртни питиета... И това именно напиване дѣцата съ алкохолъ, подъ маската на лѣкарство, е най-мъчно да се изгопи изъ сѣмействата!“ Слѣдъ това Деме подробно описа дѣйствието, което спиртниятъ питиета оказватъ върху дѣцата. Нека приведемъ тукъ нѣколко мисли:

изъ сп. „Здравие“.

(Слѣдва).

САМОКОВСКО ГРАДСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1933

На основание чл. 22 отъ правилника за реда и условията за купуване и продаване едъръ добитѣкъ.

Съ настоящето обявявамъ за всеобщо знание, че днесъ се издаде дубликатъ съ исходящъ № 1900, сръщу билетъ обр. 2 серия 26 — 1901 г. № 90241, отъ 26 Ноемврий 1901 г. издаденъ отъ закупвача на интезапа въ гр. Самоковъ, съ който Милю Илчовъ отъ с. Шипочанъ прѣхвърля по продажба на Кръстанъ Ботевъ отъ с. Горуляне, собствеността на едно муле, на 5 мѣсеци, мърко, сивъ косъмъ и особени бѣлѣзи нѣма.

Затова, ако се укаже нѣгдѣ, казаний оригиналъ, да се счита за уничтоженъ и се изпрати въ повѣреното ми управление за прилагане при прѣписката.

гр. Самоковъ 3-й Май 1902 г.

за Кметъ: Соп. Сичановъ

Секретаръ: Ив. Чичановъ

ДРЪНОВСКО СЕЛСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 632

с. Дръновицъ 7-й Май 1902 година.

Дръновско селско общ. управление, на основание чл. 22 отъ правилника за реда и условията за купуване и продаване едъръ добитѣкъ, има честь да обяви чрѣзъ настоящето си, че издадения отъ общ. управление билетъ за продаване на едъръ добитѣкъ отъ 24 Ноемврий 1898, подъ № 75323, на жителя отъ сжщото село Димо Радевъ е изгубенъ отъ притежателя му и за тая цѣль е замѣненъ, съ дубликатъ подъ № 604, отъ 1 того.

Вслѣдствие на това умолява се населението отъ близосжседнитѣ общини и длъжностни лица, че ако се издири нѣгдѣ въпросния билетъ, да се счита за невѣлиденъ и се постъпи съгласно забѣлѣжката при чл. 22 отъ сжщия правилникъ.

Общ. Кметъ: Ил. Петровъ

Писаръ: П. Петровъ